

στηγαρόμησον, καὶ ἀνθεύειν τὸ δρόκοντα ζῶν. τοῦτο τὸ
λεύκω, τὸ λέπαρω, τὸ μή. Σὺ τὸ παπνοῦ ἔχεις, ως τὸ ἄγω
ἐλαγράτηκος λεγεῖς. τὸ γὰρ ἔνεκα τίσσοντεον.

Τατιανή προσέγενης ονομάζεται η θεά.

Οὐκ οὐδὲ ἀνοικὸς τῷ μητρὶ ξύλῳ θάμνεσσα πεπτήτων
ἀντὸν,

Τῆς ἀντέλε� δὲ ἐς χρέαν τὸ Φανόν εἶναι δεῖν τες,
Αὐτοτες, εἰτὲ ἐς τὴν θύραν καὶ εἰδῶν ἐμπέσει μὲν,
Καὶ εἰ παλαιώντων τῶν μοχλοῖς χαλάσσιν αἱ
γυναικες.

Εμπιστοράναγεν τὰς θύρας καὶ πέπλοις εἰν.
Θώμεωδα δὴ τὸ φορίον. φεῦ τὸ καπνὸν βαβυλῶν.
Τίς ξυλάθεοις ἀλλ' οὐξύλας τῷ Σάμων σεα-
τηγῶν;
Ταυτὶ μὲν ἡδὺ τὸ βάχυν θλιβούτα μια πέπαν).
Σὸν δὲ δεῖνέργον ὁ χύζει τὸ αἴθερικόν οἰξεγέρειν
Τηλι λαυράδι τοιμόσιν ὅπως περιθένει μεταφύσις.

Δέσμοινα Νηπίξυγλην τῷ πόλεις Γιωάννην
Τῇ μὲν παρεστὼτε θεάσις θέλεις ξόπαρον ἡ-
μᾶς.

ΒΙΣ. Επατι] ἐκεστίς, αὐτομάτως, ἔκοντί. τίνες ἦ. Κατ-
τέον νομίζουν, εἰστι, τυτέσιν ἐτι. Οὐκοῦ ἀν] βελτιον
καὶ δὲ ἐνοιασθεῖται σῶμα χάσιν ἄτα γράφειν, Οὐκοῦ
ἀν οὐδὲ τῷ μὴ δύναται πρώτον ἀπει. τητέσιν
ἐὰν οὐδὲ πρώτον μὴ ταῦτα τέλεα, ἀ φέρομεν, απειθώ-
μενθα, ἐκεῖ, αὐτόθι τιθωμέν. δύναται δέ λέγειν δοκεῖ, οἵτινερ
αἵ κειται πρὸς τὴν θεραπείαν χρήσεσθε μελλον, τοῦτο δέ
δῆλον ἐπειδὴ ἐπιτρέπει μάτος κειμένον. τετάνω δέ οὐδὲ
εἴπει. αὐτὰς τες δὲ ἀμετέλει τὸ φανὸν τὸν τῇ χύτρᾳ, ἔτος τούτο
εἰς τὸν αὔριον πόλεως θύραν ἐμπέσειριθμον, ἐκάθεντες ἦσαν
τὸν εἰλαβθείντες, τούτῳ τὸν εὐκαθάδινα, συγκειμένους ἐπειδὴν
καὶ τῷ προθέσαν, τὸ φύματος ἴερατι, τὸ σέμητεν, καὶ τὸ
βαλλεντιν, φανὸν ἦσαν τὸ φάγοντος εἰδῶλους, εἰς δέ τοι αἱ με-
πελίνωτος λαμπτάδας κατεσκευάζον. διδοὺς εἰς τὸ φανὸς
ἀμφέπλευ, σεβδιας, ἀλλαγῶς. φανὸς, καὶ πανὸς δῆλος τὸ πόπυρ-
ος, τὸ φανὸς δὲ εἰς ιπητατίδων λαμπτάς, καὶ φανὸς παρ Α'-
Θειαίσιος ἐλέγοντο διαδεξιούσιον αἱ λαμπτάδες εἰς δέσμους
ἐχομένων δύναται τοις Γιώρδηνα. εὗται τὸ κειμένον, κειται δέ
κατετοι τοις δύναταις κειται γράμματος. κειται δέ, τὸ
ξῶν. τὸ μηχάνημα τὸ πολιορκητικόν, καλεῖται δέ, τοις ὅ-
πιτροι ποιειται τελέμην, παλιντεται ἐρχεται. καὶ τοις σῶμα-
χασις ὥστε παρακαλεῖν ποιεῖ. τοις δέ κειται μεγάλη πει-
σιδην. αὐτὸς τὸ προσέχον τὸ ἐριθοῦς σεοδιάρωτα τὸν πο-
λον, πεισομένη λέγεται τοις ἐμπροσθετον μέρος ἀπει. τοις δέ

A puto. Τὸ σημὸν οἱ απεριῶντες.] Locus acclivis an-
μος dicitur, etiam neutro genere τὸ σημὸν, ut hic
noster Comicus in Babyloniis μέσου ἔρεδε ὥρος
τὸ σημὸν ἡ πλατὺ. Et in alia fab. Victorius, τεττάρη
αναβλεψαί τὸ σημὸν αἰεῖ. Εξαμπρεύσαμδο.] Lege in
futuro εξαμπρεύσαμδο. ἐλέγομδο ζωὴν ἐν ἀνθρώπῳ, Pro-
telo ducamus Latinè dici potest ut hoc loquen-
digenus obseruauit Iosephus Scaligerorum Prin-
cipum δαιμόνιον σκυλάκινων, in Catalectis Virgi-
lianis. Τῷ ξύλῳ.] Lego τῷ ξύλῳ non τῷ in duali.
B At εξειδίκαλον. est ἐθλιψτατη vel θλίψτατη. Προστε-
στῶν μὲν τὸ χύτεα.] Quia lacryma seniorum ma-
gnas lemas facit, In Nubibus dixit λημᾶν πολε-
κιώθεας, & Lucianus satis audacter χύτεας λημᾶν
in opusculo ὥρος απαράδειγνον. Quod autem ait κύνες
λυτρόλε, norandum est λύστραν vermiculum esse in
lingua canum vel plinio teste. Καὶ οὐ] lego καὶ
σι ut sit Trochæus. Mox ἐπεξαμδο non autem εἰ-
ρήξαμδο.

C Hic vivit ignis, atque adhuc vigil videt.

Nunc robora ergo nostra deponamus hic uterque,

*Et lampada olla viteam immittamus excitan-
tes,*

*Et ianuas more arietum pultemus incidentes
Nisfæmina laxauerint repagula atque funes,
Fumo opprimenda sunt fores & funditus cre-
mande*

Collum leuemus fasce, v& fuligini Bab&ay.

*Quis ex Sami Pratoribus robur prehendet istud.
Tam pondus illud desit dorsum quod hoc pre-
mebat.*

Nunc, olla, partes sunt tuae, fac carbo ut excitetur
Tedamq; successam mihi fer primitus propria-
quans,

E Adsis hera & Victoria adiunca & fauens, trophæum
De fæminarum audacia per virbæ ut efferaamus.

κειται η κατασκευη τοιαδε. Δοκος υπερμεγεότης ιστιν γηλο
καθετωλισια-έσομωται ο στηνρω παχει κατ' ακρον έσ
κειται φροτοριν. άφεν καλεστη τετυπωμένος καταμερε-
ται ο κάλοις μεθις, ωστερ δύπλο πλάστιγος επατέρας δο-
κιν. Σανροις έπατέραθεν έδρασις υπερεπειγ μηδος. οντω
θεμένος ιστος θλήθες ανθηράν εις το κατόπιν. Τοις αι-
τοις θελάτιν άρδρως εις τεμπωροδεν απαγωρητικότων, τύπο
F πτεραίτερη τη φρογενεχοντι στηνρφ. Σειδ. Καθημην] πει
εαν αι Γωμακης ήμηραν θεις καλοωτων μη χαλαστούς
μοχλάς, καψάτες θύρας ιημιν φροσεπειν άνοιξαν, θεις θύ-
ρας έμπιωράνια, η συνροώ, καψάτες θεις ήμηραντιμα-
χομένος την καπνω φτιέσειν δει. Θώμεθα δε, άντι θ, διπο
θώμεθα, καψάτα θώμεθα. Τις ξυλλάβοιτο] τις τοις έν
Σάμω σρατηγον ξυλλάβοιτο τη ξύλα, θσερηρω καψάτη θω-
μον φέρω; τις τοις παλαι έν Σάμω σρατηγον θώμεθα
Σονδησει έν τη διποθέσει τουτο τη ξύλα, ο τους έμοις ω-
μυς βαρέως φτιέσει; Ταυτι μηδιονται, ταῦτα μηδι φορ-
G πτια τους ωμυς φρότερον θλιβονται, γην διποτεθειται ει-
ετι θλιβει, ραχιν δε, καψάτη θσειδαν, θσφιαν, η το νωτιαλον με-
ρος. η ευθεια ή ράχης, ράχεως ράχης, ράχηα, αχριτον. ρά-
χη δηλε, εν χρήσι, ο κανθας τη νώτη. καψάτη θσειν, το δια-
ρειν τα ιωται, καψάτη μέρη τη ράχεως, πτοι διαποτελειν. Ερα-
χιθειν, το σφιχθειν, καψάτη το αλαζονεύθει. οθειν ράχητης,
αλαζών.